

Búcsú Tóth Ferencről

1926–2006

Tóth Ferenc doktor, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktatókórház nyugalmazott radiológus és onkológus főorvosa 2006. március 12-én, életének 80. évében hunyt el Miskolcon.

Dr. Tóth Ferenc jellemzésére, életvitelére Hajdú Imre újságíró 1998-ban, a főorvossal készült interjújában Arany János Epilógus című versének mondatait idézi: „Az életet már megjártam, többnyire csak gyalog jártam”. Tóth főorvos az idézetet folytatta: „Mily temérdek munka várt még! Mily kevés, amit beválték félbe-szerbe, s hány reményem hagyott cserbe!” Azokra az erőfeszítésekre, sokszor eredménytelennek tűnő munkákra utalt, amelyet nem tudott mindig a maga által kijelölt normák szerint elvégezni.

Arany János mondataival valóban jól jellemezhető dr. Tóth Ferenc egész élete, szakmai pályája, amelyet döntően Miskolcon töltött.

Dr. Tóth Ferenc 1926-ban, Debrecenben született. Édesapja építési vállalkozó volt, feleségével három gyermeket nevelt föl, akik közül kettő az orvosi pályát választotta hivatásul. A középiskolát a Debreceni Református Gimnáziumban végezte, majd az orvosi egyetem hat éve után, 1951-ben szerzett diplomát. Végzése után a Debreceni Orvostudományi Egyetem I. Számú Sebészeti Klinikájának röntgenosztályán kezdett el dolgozni, ahol el-sajátította a radiológiai, angiográfias és sugárterápiás alapismereteket is. 1962-ben megpályázta a Miskolci Megyei Kórház osztályvezető főorvosi állását, amelyet el is nyert. A kezdeti Debrecen–Miskolc közti ingázások után sikerült végül Miskolcon letelepednie, ahol az 1958-ban épült Megyei Kórházban meg kellett teremteni egy színvonalas diagnosztikai munka személyi és tárgyi feltételeit. Munkásságának eredményeképpen 1962 után a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórházban egymás után készült el az izotóplaboratórium, az ortopédiai, ideggyógyászati, belgyógyászati és 1976-ban a gyermekgyógyászati röntgenrészleg.

Tóth Ferenc főorvosnak sikerült a 70-es években egy olyan angiográfias laboratóriumot létrehozni Miskolcon, amely viszonylag szerény technikai felszereltséggel a legkényesebb, akkor még ritkaságszámba menő szelektív angiográfias vizsgálatok végzésére is alkalmas volt. Az ország szinte minden részéből küldtek betegeket Tóth Ferenc főorvoshoz, például a „spinális angiográfias” végzésére.

A megyei kórházban 1980-ban kettéosztották a diagnosztikai és terápiás tevékenységet, és ettől az időtől kezdve Tóth főorvos nyugdíjba vonulásáig a negyvenégyes onkoradiológiai fekvőbeteg-osztályt vezette. Az osztály ekkor már rendelkezett egy modern terápiás készülékkel, amely a daganatos betegségek kezelésében korszerűnek volt mondható. A sugárterápia terén végzett munkásságáért Tóth Ferenc főorvos a Magyar Radiológusok Társasága Kisfaludy-émlékérmét kapta, illetve a megyei közgyűlés alkotói díjjal tüntette ki. Debreceni és miskolci tevékenysége során 64 tudományos közleményt publikált és több mint 100 tudományos előadást tartott különböző fórumokon. Nyugállományba vonulása, 1991 decembere után továbbra is folyamatosan dolgozott, a megyei kórház ortopédiai röntgenrészlegét vezette szinte halála napjáig. Nem foglalkozott időközben elhatalmasodó betegségével, nem volt hajlandó tudomásul venni a kérielhetetlen kór újabb és újabb támadását, hanem változatlan nyugalommal dolgozott tovább.

Dr. Tóth Ferenc életéről, tevékenységéről összefoglalásul dr. Katona Zoltán főigazgató főorvos szavait idézhetjük: Hosszú, sikerekben, eredményekben gazdag pályafutást tudhat maga mögött, amelyet végigkísért az ellátásért érzett felelősség, a kollégák szeretete és megbecsülése. Külön öröm számomra és számunkra is, hogy életpályájának legjelentősebb szakasza a mi intézményünkhöz kötötte, és ezt nálunk az általa bevezetett diagnosztikai és terápiás eljárások, számos jól felkészített, sikereket elért kolléga és a szakma elismerése fémjelzi.

dr. Lombay Béla